

عنوان مقاله:

نقش معنا در تعیین ویژگیهای کارکرد سازگار با بقایای بناهای تاریخی

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری اقلیم گرم و خشک، دوره 2، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کاظم مندگاری - استادیار گروه معماری دانشگاه یزد، دانشکده هنر و معماری، یزد، ایران

محسن محمدی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه یزد، مدرس گروه معماری دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده آنچه از توانبخشی بناهای تاریخی معمولا مورد انتظار است اعطای عملکرد جدید و انطباق آن با کالبد معماری در قالب یک کارکرد تعریف شده و سازگار است؛ اما هنگامیکه یک اثر تاریخی به دلیل گذشت زمان یا اتفاقات دیگر ویران شده و امکان بازسازی و رجوع به وضعیت قبلی آن میسر نباشد، موضوع توانبخشی و گزینش کارکرد سازگار برای آن با تردید روبرو میشود. این مقاله سعی بر آن دارد تا بر اساس نظریه براندی در حفاظت آثار معماری، با بیان معنایی که در طول زمان (از خلق اثر تا وضعیت کنونی) در یک اثر تاریخی به وجود می آید گستره ای از معانی را حتی برای یک ویرانه کانتر « مدل مکان » ۱ در نظر دارد، با استفاده از « مکان » معرفی نماید و با توجه به غایتی که برای احیای آن به مثابه یک که انطباق سه مولفه کالبد، فعالیت و معنا را جهت احراز مکان ضروری می داند، ویژگی های کارکرد سازگار با معانی بقایای بناهای تاریخی را بیان کند. بنابراین میتوان ضمن محدود نشدن در کارکرد قبلی اثر، کارکردهای دیگری را پیش روی قرار داد تا به گزینشی مناسب تقرب یافت. این مقاله در تعیین چارچوب نظری تحقیق از روشی قیاسی برای استدلال و استنتاج از نظریه مطرح شده توسط براندی در حفاظت آثار معماری، به ره برده و با استفاده از مدل مکان کانتر سعی در شناسایی رابطههای بین مولفههای مکان دارد. این مدل امکانی را فراهم میآورد که به بنای تاریخی صرفا بهمثابه موجودیتی کالبدی که در روند حفاظت هیچگونه تغییر و تحولی را پذیرا نیست، نگریسته نشود، بلکه با توجه به معانی موجود در بنا، موضوعیت تعیین کارکرد سازگار را حتی در توانبخشی ویرانههای تاریخی که از وضعیتی کالبدی و فعالیتی مناسبی برخوردار نیستند، نیز پذیرفت.

کلمات کلیدی:

معنا، توانبخشی، ویرانه تاریخی، مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228593>

